

"ישיבישע בלאט"

"לאמדעס" ב"דף" ב"שאלות" ו"מראי מקומות"

בכורות לה.

השאלות/הנושא המרכזי מסומן באותיות כאלו

זה הכלל כל שהוא לדעתו וכו', והטעם שהתירו בפעם הראשונה עי' פרש"י (ופי' עי' באבן העוזר עהשו"ע שיג' ג'), ועי' פיה"מ לרמב"ם שזה משום שלא צוינוהו, וכן פירש רבינו גרשם, וע"ע יתרון האור על המשניות מה שנו"נ בדברי הרמב"ם, ועי' טז' שיג' ב'.

ובספק כשאין ידוע לנו בבירור כוונתו, עי' מרדכי חולין תשמב', ועי' רמ"א שהביאו להלכה ב-שיב' ב', עי' פרי יצחק ח"א סי' מ', ומרחשת ח"א מו' ד' סק"י,

בענין המעשה במובא בשו"ת הרא"ש כלל כ' כב', ובמה שנראה מדבריו שם שסותרים לכאן עי' ב"ח שיג' ג', ובטז' שם סק"ב, ובאבן העוזר ובית מאיר שם, ובמשיב דבר ח"א יב'.

באיסור אמירה לגוי להטיל מום, עי' רמב"ם בכורות ב' ח' דנראה מדבריו שהוא דאורייתא, אמנם ברא"ש ב"מ פ"ז ו' נראה שהוא דרבנן, עי' רעק"א כאן, מנח"ח רפז' י', ובית אפרים יו"ד סי' עה'.

וצריכא וכו', עי' רעק"א שכתב האך יכול לומר צריכותא באו"א, ועי' יתרון האור מש"כ ליישב, וע"ע תפארת ירושלים.

עכו"ם דלא אתי למיסרך, עי' פרש"י, ומדבריו נראה כאילו ישלעכו"ם איסור בדבר? עי' תויו"ט יתרון האור קול הרמ"ז, ושמן רוקח.

מכדי ממילא הוא מה לי היה מה לי נעשה, בסברת רבא ומחלקתו. רב חסדא, עי' יתרון האור, הגהות רא"מ הורוויץ וחזו"א כד' ה'.

לאתויי גרמא, של מי? של הגוי או של הבעלים ישראל? עי' יתרון האור על המשניות.

לאתויי מסל"ת, עי' פרש"י ועי' רבינו גרשם מה שפירש ובמהריט"א מד' תמה ע"ד למה נחשב מסל"ת? עי' שו"ת תורת חיים קונטרס עיגונא ד"ה עוד הוכיח ובשפת אמת.

עי' שו"ת הריב"ש שפ' מה שיש להוכיח מדברי רש"י כאן לגדר מסל"ת, וברד"ך סי' יז' כתב להוכיח להיפך, ועי' במהריט"א מה שכתב בדעת הרמב"ם הטור ורבינו ירוחם.

א"ר פפא לא שנו וכו', בפסק ההלכה עי' רא"ש סי' ו', וע"ע פרי יצחק ח"א מ'.

תוד"ה איכא, במה שכתבו לתלות דין זה שיהיה מותר להטיל מום בבכור לאחר שיצא מקצתו במחלוקת האמוראים בחולין סט', ע"ע תוס' בתמורה כד: ושם בברכת הזבח ובמהריט"א לג' ה', ועי' חת"ס חולין סט', עי"ש עוד מה שכתבו על הסתירה בדברי הרמב"ם, ועי' חידושי מרן רי"ז הלוי בכורות ד' טו'.

מה שהשמיט הרמב"ם בכורות ב' יד' לדברי רבא, עי"ש מהרי"ק, ובחק נתן כאן.

משנה כל המומין וכו', ועי' מהריט"א מז' ב' שדן אי חשד זה שייך גם בזמן הבית שיכלו הכהנים להקריבו כשהוא תמים, עי' מה שנו"נ בזה, ועי' רמב"ם בכורות ב' יז', וחשק שלמה, ושו"ת חת"ס יו"ד שב'.

מימר אמר כיון דקטרחנא ביה וכו', ובבאור החשד, עי' שו"ת חת"ס יו"ד שב', מהריט"א מז' ב', ופרי יצחק ח"א לח'.

וה"ה כהן לכהן דחישין לגומלין, עי' רש"י דנלמד מסברא, ועי' רעק"א עה"מ מש"כ בזה.

ע"ב

תוד"ה מימר, יישבו למה כאן סובר הכהן שיתן לת"ח ולעיל יח: מבואר דנותן לרועה שלו, עי' תירוצם, וע"ע שיטמ"ק בשם תוס' חיצוניות.

ועי' חכם צבי סי' ע' מה שרצה להוכח מכאן דמותר לשנות ממכירי כהונה כדי ליתן לת"ח, ועי' פרי יצחק ח"ב לא' מה שדחה ראייתו.

איכא בייניה דר"י בן קפוסאי, ומי סובר כוותיה? עי' רש"י, וברמב"ם והרע"ב על השנה פירשו להיפך דר"מ ס"ל כוותיה, ועי' תויו"ט ובחי' מהרי"ח.

אי גם בישראל בעי שניים לריב"ק?, עי' רש"י ובסנהדרין ל: תוד"ה בעדות, ועי' שבט הלוי יח' קונטרס הקדשים כט'.

נחלקו הרמב"ם בכורות ב' טז', והרמב"ן קפג' כמו איזה לישנא פוסקים, ועי' מהרי"ק ולח"מ על הרמב"ם, מהריט"א מה-מו', ובאור הגר"א שיד' ה' ביישוב קושיות הרמב"ן.

ספק בכור שנולד בי ישראל, ועי' מהריט"א מז' ד' אי בעי עדות על ה'ספק בכורה' שלו.

תוד"ה וכו', במה שתירצו עי' צאן קדשים, וע"ע מצפה איתן.

ישראל לא חשידי אמומי, ועי' גליון השו"ע לרעק"א שיד' י' למה בלא זה היה אסור באכילה, הלא כל האיסור דרבנן וכאן הוא ספק? עי' תי' ומש"כ עוד בשו"ת קמא סד'.

והאמר רבא וכו', והטור הביאה להלכה זו, ותמה הב"י הלא רבא בשיטת ר יוסי אמרה והלכה נפסק כרשב"ג? עי' לח"מ בכורות ב' יט', פרישה סק"ו, וב"ח וטז' שם.

והלכתא כרשב"ג, ובדעת הראב"ד מעשר יב' יז', עדות יא' ח', עי' מהריט"א לב' א'.

לרבי מאיר דאמר וכו', עי' חשק שלמה בע"א מה שהוכיח מכאן לנידון האם כהנים חשודים גם בזמן הבית, ע"ע פרי יצחק ח"א לח', ותפארת יעקב על התפא"י לא'.

תוד"ה כהני, עי' ח' רמ"ש איך שיישב דבריהם, וע"ע רש"ש חשק שלמה וצ"ק.

לע"נ הג"ר חיים בן-ציון בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעה'

להערות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף במייל

שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.